

nabijheid stond koos het diertje die kruik tot woning en werd dus (weer?) een hollenbroeder evenals zijn familielid de Gekraagde Roodstaart.

Een en ander werd door mij waargenomen te Amerongen (Utr.), waar de zwarte Roodstaart nog al veel voorkomt.

c. Te Wageningen, aan de overzijde van den Rijn, nam ik in laag Griendhout een witgesterde Blauwborst waar, die voedsel in den bek droeg. Het broeden dier soort bij Wageningen, is daardoor voor het eerst vastgesteld.

W.

H. v. L.

De Stinkzwam. — Op eene wandeling in het duin van ons aardig gelegen dorp werd mijne aandacht getrokken door een groot exemplaar van de bekende gif-zwam *Phallus impudicus*, die zich bevond onder eene sterke helmplant aan de landzijde van een buitenduin, dus niet in een duinpan. Het was een vrij zonnig plekje en de zwam van ongeveer 1 d.M. lengte glog met zijn viezen hoed in het zonlicht, door talrijke insecten omgeven.

In de mij ter beschikking staande literatuur wordt van deze zwam verteld dat zij alleen in bosschen en vochtige weiden groeit en maakte dus deze groeiplaats op mij ook een zeer eigenaardigen indruk te meer, omdat het de eerste maal was, dat ik met deze onsmakelijke paddestoel kennis maakte.

Gaarne zou ik uw oordeel in *De Levende Natuur* vernemen.

Ouddorp (Z.-H.)

G. Buis.

De stinkzwam komt inderdaad in bosschen het meest voor; ik heb eens een bosch gezien, waar honderden misschien duizenden stinkzwammen in alle stadia van ontwikkeling groeiden; het was of ze er gekweekt werden als asperges. Toch komt ook de *Phallus* dikwijls genoeg voor op plaatsen, waar men hem niet verwacht; ik vond er aan slootkanten, op de heide en zelfs een aan het strand, in de barre zon, bij Castricum. Bij het voorzichtig uitgraven bleek er een stuk visch bedolven te zijn.

E. H.

Drinkende Vlinders. — Voor eenige dagen, ontdekte ik aan de Koedood een vlinder, (*Vanessa*) die met de roltong drukop aan 't zuigen was in een klein gaatje in de schors van een wilg. Zoodra het dier de tong in 't gaatje stak, kwamen verscheiden sluipwespen (zoo ik me niet vergis) die zich halverwege in het gaatje drongen. Zoo zeer was de vlinder in zijn werk verdiept, dat we er met ons vieren rondom stonden, zonder dat het dier er zich iets van scheen aan te trekken. Zelfs kon ik met een takje eenige malen het dier aanraken, eer het opvloog. Met een mesje maakte ik het gaatje iets grooter, en ontdekte dat het half vermolmd hout iets sappig was en eenigszins kleefde. Nauwelijks was ik bij den boom klaar, of 't spelletje herhaalde zich. In een oogenblik had de vlinder 't gaatje weer gevonden, en scheen zich, om de verwoesting, die mijn mesje aanrichtte, niet te bekommeren. Wilt ik nooit van een vlinder zoo iets gelezen heb, ben ik zoo vrij, u te vragen, of u het geval kunt toelichten.

P. A. v. Schaick.

Vlinders schijnen zeer dikwijls, vooral kort na het ontpoppen, behoefte te hebben aan vocht. Zoo kunt ge aan een enkel overgebleven plasje soms tientallen *Vanessa*'s, Paarlmoers en andere dagvlinders zien drinken. Ook het sap van zieke of gewonde boomen lusten ze graag, de Rouwmantel b.v. kunt ge geregeld aan berken en eiken vinden, die sap laten vloeien.

E. H.

Makke boomklevers. — De kruimels op mijn breede, houten balconleuning worden voor 't grootste gedeelte weggehaald door een paar boomklevers, gedrongen vogels met korten staart en langen snavel, rug en kop leigrauw, zwarte oogstreep, witte wangen en stuit, geelbruine borst. Gulzig pikken ze de kruimels op, soms met scheeven kop, om meer tegelijk in de lengte van den langen snavel te kunnen pakken. Boven hen hangt een halve okkernoot voor de meezen; tweemaal vloog een klevler er heen, doch daar hij zich niet als die gymnasten er aan kon vastgrijpen, was 't eenig resultaat van den forschen snavelhouw, dat de noot ver weg werd geslingerd. Nu probeeren ze 't niet meer; hun broodmaal wordt afgewisseld met olienootjes die ze, op 2 à 3 meter van ons, voortdurend komen weghalen uit een carton-dekseltje op de leuning met punaises vastgeprikt.

Kunt u mij misschien een onderscheid voor ♂ en ♀ klevlers aangeven?

Clarens.

W. G. DE VOOGT.

Alleen wat lichter van onderen, en nog niet eens altijd.

E. H.